

عنوان مقاله:

سرکوب ایمنی در ماهی آمور *Ctenopharyngodon idella* بدنبال مسمومیت با سم علف کش آترزین

محل انتشار:

دومین همایش ملی - منطقه ای آبی پروری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مجتبی علیشاهی - استاد دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

مهرزاد مصباح - استاد دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

پریسا مفتخر - دانشجوی دکتری تخصصی بهداشت آبزیان دانشگاه شهید چمران اهواز

صفورا براتی زاده - دانشجوی دکتری تخصصی بهداشت آبزیان دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

سلامت آبزیان میتواند شاخص زیستی مناسبی برای پایش آلودگی آبهای سطحی باشد. علف کش آترزین یکی از مهمترین آلاینده های اکوسیستمهای آبی است از اینرو در این مطالعه بعد از مشخص شدن سمیت حاد آترزین در ماهی کپور علفخوار (*Ctenopharyngodon idella*) به بررسی سمیت مزمن این علف کش به عنوان یک آلاینده اکوسیستمهای آبی بر برخی شاخصهای ایمنی ماهی کپور علفخوار پرداخته شده است. بدین منظور ابتدا سمیت حاد آترزین با استفاده از روش OECD اندازه گیری گردید. ۱۸۰ ماهی (۱۰۰ گرمی) به چهار گروه در سه تکرار سپس تقسیم گردیدند گروه های ۱، ۲ و ۳ به ترتیب با غلظتهای ۵، ۳ و ۱ میلی گرم در لیتر (۶ میلی گرم در لیتر و ۱۵ میلی گرم در لیتر غلظت LC50 آترزین مجاور، گردیدند گروه کنترل با آب فاقد آترزین تیمار گردید. مجاورت ماهی ها با سم به مدت ۳۰ روز انجام گرفته و هر ده روزه نمونه خون از ماهی ها اخذ گردید. فاکتورهای ایمنی شامل: فعالیت لایزوزیم، سرم فعالیت ضد باکتریایی، سرم میزان پروتئین، تام آلبومین و گلوبولین سرم در گروه ها ارزیابی گردید. نتایج نشان داد که LC50 ۹۶ ساعته آترزین در ماهی کپور علفخوار برابر ۶۰ میلی گرم در لیتر بوده و این سمیت با افزایش غلظت مدت مجاورت افزایش مییابد اکثر فاکتورهای ایمنی تحت تاثیر سمیت مزمن با آترزین قرار گرفتند به طوری که میزان لایزوزیم و فعالیت باکتری کشی سرم در تیمارهای مجاور شده با غلظت ۶ و ۱۵ میلی گرم در لیتر سم آترزین کاهش معنی داری نسبت به گروه کنترل در مراحل مختلف نمونه گیری نشان داد ($P < 0.05$). میزان پروتئین و گلوبولین تام نیز در اکثر مراحل نمونه گیری کاهش معنی داری نسبت به تیمار کنترل در غلظت ۶ و ۱۵ میلی گرم در لیتر سم آترزین نشان داد ($P < 0.05$). با این حال در میزان آلبومین سرم در تیمارهای مورد بررسی تفاوت معنی داری در مراحل مختلف نمونه گیری مشاهده نگردید ($P < 0.05$). در مجموع با توجه به کاهش معنی دار ($P < 0.05$) اکثر شاخصهای ایمنی مورد بررسی در اکثر گروه ها و مراحل نمونه گیری می توان نتیجه گرفت که این باعث کاهش پاسخهای ایمنی و سرکوب ایمنی ماهی آمور شده و احتمال دخالت این در تلفات ماهی آمور در استان وجود دارد.

کلمات کلیدی:

آترزین، ماهی کپور علفخوار، سمیت حاد، سمیت مزمن، پاسخ ایمنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1636322>

